

Analyseinstitut for Forskning

Hvordan bruges evalueringer i Europa?

Karen Siune

Working papers 2003/8
Analyseinstitut for Forskning
ISSN 1399-8897

The Danish Institute for Studies in
Research and Research Policy
Finlandsgade 4
DK-8200 Aarhus N
www.afsk.au.dk

Hvordan bruges evalueringer i Europa?

Hvad kan vi lære af det med hensyn til evalueringers mulige rolle i forskningspolitik

Dette working paper er Karen Siunes bidrag til konferencen:
"Innovationspolitikk i endring. Evaluering mellom konservering og fornyelse?"

EVA-Forums 9. årlige seminar (EVA IX)
Selbu, 11.-12. september 2003.

Bidraget er ligeledes publiceret på:
<http://www.bu2000.com/eva/program.htm>

Indledning

Dette working paper tager udgangspunkt i det af arrangørerne annoncerede tema "Evalueringenes rolle i omlegningen af innovationspolitikken"

Titlen for denne præsentation indebærer en opfattelse, som genspejler den forskrift, der ligger i Frascati og Oslo manualernes vejledning for OECD og Eurostats indsamling af data til de internationalt sammenlignelige forskningsstatistikker, om at begrebet "innovation" omfatter "forskning og udvikling" samt "anden form for innovation". Innovation er altså i henhold til almindelig opfattelse men specifikt i henhold til denne definition mere omfattende end forskning og udviklingsarbejde.

Titlen på dette oplæg dækker en opfattelse af, at evalueringer muligvis kan bruges, men den er ikke udtryk for en opfattelse af, at evalueringer altid bliver brugt til omlægning af innovations- eller forskningspolitik.

Diskussionen i oplægget er afgrænset til evalueringer af offentlig finansieret forskning.

Summarisk sagt så er spørgsmålene, der rejses vedr. evalueringer følgende:

- Hvem tager initiativet til evalueringer af offentlig forskning?
- Hvem igangsætter og hvem foretager disse evalueringer i Europa?
- Hvad bliver evalueringer brugt til rundt omkring i Europa?
- Bliver evalueringerne af den offentlige forskning brugt til udformning af ny forskningspolitik?
- Hvad kan vi derudover lære af det vi ved?

Det andet element i titlen på præsentationen er "forskningspolitik". Forskningspolitik bliver i de fleste lande defineret som:

- En politik, som indeholder et instrument, der kan nå frem til en målsætning bl.a. med investeringer i forskning, dvs. at forskningspolitikken ideelt set er et resultat af en bevidst intenderet målsætning, der kan være ideologisk eller pragmatisk bestemt, for hvad man vil opnå med forskningen.

Forskningspolitik er et relativt sent udviklet politikområde, som i stigende grad har fået en selvstændig eksistens som politikområde, hvilket bl.a. ses i oprettelsen af selvstændige forskningsministerier, oftest udskilt fra de nationale undervisningsministerier. Ikke desto mindre er:

- forskningspolitik ofte resultat af tilfældigheder,
- og noget af denne politik kan være resultat af mangel på viden om den nationale forskningsindsats, mens andet er et resultat af overordnede politiske målsætninger.
- Forskningspolitikken er ofte indsnævret i sit valg af instrumenter, hvor bevillingstildelinger spiller en afgørende rolle.

Innovationspolitik bliver i stigende grad i disse år temaet, der gives politisk opmærksomhed, også i EU-systemet, og innovationspolitik er derfor pt. i højere grad på dagsordenen end forskningspolitikken er. Alligevel er det forskningspolitikken, der ligger som midlet, når der skal diskuteres destination Barcelona, som operationelt er defineret ved at man fra EU-landenes side har vedtaget at søge at opnå, at der for hele EU overføres 3 % af bruttonationalproduktet til forskning og udviklingsarbejde inden udgangen af 2010. Der er i samme vedtagelse (Barcelona 2000) en hensigtserklæring om at tredjedele ideelt set skal komme fra det private erhvervsliv, således at det offentlige kun skal bruge en procent af

bruttonationalproduktet (BNP) på forskning og udvikling (R&D). I Norden er vi i den situation, at der allerede i Sverige og Finland bruges mere end 1 % af BNP til forskning, mens Danmark og Norge endnu ikke er nået op på 1 %, idet man her skal være meget opmærksom på, at målsætningen går på investeringer i forskning og udvikling og ikke på de samlede investeringer i innovation. Hvis sidstnævnte var tilfældet så ville DK jvf. den seneste innovationsundersøgelse anvende betragteligt mere end udtrykt med udgangspunkt i den europæiske målsætning, idet 43 mia. DKK i 2000 blev anvendt til innovation¹.

Kan evalueringer på nationalt eller europæisk niveau hjælpe i den nationale proces hen mod et fælles europæisk mål? Næppe direkte, måske indirekte, og det er en diskussion værd hvordan dette kan gøres.

Europæiske evalueringer

Evalueringer bruges i alle EU-lande, nye såvel som gamle, og i de fleste lande er det fortsat forskningspolitikken, evalueringer lægger op til at kunne forholde sig til, enten bagudrettet eller fremadrettet, og kun i begrænset omfang er det blevet innovationspolitikken, der evalueres. (Den nationale innovationspolitik bliver dog evalueret fx i Danmark med henblik på at måle i hvilket omfang nationale støtteordninger til etablering af nye virksomheder har haft den tilstræbte effekt i form af etablering af nye virksomheder, der overlever støtteperiodens ophør).

En væsentlig forskel mellem forskningspolitik og evalueringspolitik er nemlig, at det i de fleste lande opfattes som om forskningspolitikken kan evalueres med kortere horisont end innovationspolitikken. Og et nærmere studie af forskellen mellem forskningspolitik og innovationspolitik viser da også, at dette er tilfældet generelt.

Man kan gennem forskningspolitiske initiativer sætte forskningstemaer på dagsordenen, men man kan ikke på samme måde politisk bestemme at der skal ske innovationer. Man kan støtte miljøer, der er innovative, men man kan ikke igangsætte innovativ aktivitet og på bestilling udvikle nye produkter og nye patenter. Innovationspolitik er derfor mere diffus og vanskeligere håndterbar ud fra et kortsigtet evalueringsspektiv. Men når dette er sagt så er spørgsmålet om forskningspolitik er nemt håndterbar? Specielt om målinger af effekter af forskningspolitiske initiativer giver mening på kort sigt? Giver det mening at foretage evalueringer af offentlige forskningsinitiativer med kort mellemrum? Det er vel en diskussion værd, specielt i en situation, hvor sådanne igangsættes meget kort tid efter etablering af nye forskningsmiljøer!

I forbindelse med arbejdet i det europæiske "The European RTD Evaluation Network", der siden 1996 har fungeret som et mødested for forskningsledere og forskningsadministratorer, der ved halvårige møder har fremlagt en form for status for de evalueringsskemaer, der er foregået i de enkelte lande, er der taget forskellige initiativer. Ikke mindst evalueringerne af europæiske forskningsprogrammer, bl.a. i form af de forskellige rammeprogrammer har været genstand for diskussion og evalueringsskemaer i dette netværk, hvor hvert land er repræsenteret ved en person.

Forud for det danske møde i netværket, der fandt sted i november 2002 under det danske formandskab, indsamlede den danske deltager i netværket med assistance fra medarbejdere ved Analyseinstitut for Forskning, oplysninger fra samtlige lande, som indgår i det europæiske RTD-netværk vedrørende nationale evalueringer af offentlig forskning med

¹ *Innovation i dansk erhvervsliv 2000 - Danmarks bidrag til den tredje fælleseuropæiske innovationsundersøgelse*, Analyseinstitut for Forskning, 2003.
http://www.afsk.au.dk/ftp/Cis3/CIS3_report.pdf

særlig henblik på at belyse i hvilket omfang sådanne evalueringer blev brugt i udformningen af den offentlige forskningspolitik.

Resultaterne fra EU-undersøgelsen, som blev fremlagt i November 2002 er siden udgivet i publikationen:

The Use of Evaluations in Europe. Report from the European RTD Evaluation Network Meeting, Rapport nr. 2003/2 fra The Danish Institute for Studies in Research and Research Policy.

Forud for indsamlingen af oplysninger til denne rapport var der mere eller mindre eksplicit formuleret en række forventninger, som man kan kalde hypoteser vedr. status på den europæiske evalueringssituation afgrænset til evalueringer af offentlig forskning.

Blandt hypoteser, der var baggrund for undersøgelsen, var således:

1. Der må forventes forskelle mellem nye og gamle EU-lande, idet de gamle EU lande gennem en årrække havde været konfronteret med de fælles forskningsudfordringer, således også med evalueringer som en del af forskningspolitikken.
2. Den naturlige følgeforventning til ovennævnte var:
Der forventes en stigende brug af evalueringer i europæisk forskningspolitik, idet de nye medlemslande vil følge/blive presset til at følge praksis i de gamle EU-lande.

Og man kunne derefter gå videre og forvente:

3. Evalueringer vil over tid komme til at spille en stigende rolle i europæisk forskningspolitik.

Og

4. Evalueringer i ERA vil kræve udbygning af nye evalueringsmetodikker.

Hypoteser om brugen af evalueringer i forskningspolitik i stigende grad blev nok støttet, men alligevel underkendt i den differentierede form, de er opstillet ovenfor. Evalueringer foregår i alle EU lande, også i de nye medlemslande, men evalueringer bruges ikke altid som led i udformningen af den nationale forskningspolitikken, og konklusionen var, at langt fra alle evalueringer fører til konkrete resultater. Evalueringer bruges oftest til at korrigere de økonomiske parametre efter (se Appendiks, tabel 11).

Hypoteserne blev altså delvis støttet, da alle de undersøgte nationale systemer bruger evalueringer, nye såvel som gamle medlemslande, sydlige såvel som nordlige europæiske lande og østlige i samme omfang som vestlige lande, men den forventede forskel mellem landene fandtes ikke mellem de nye og de gamle lande, når analysen begrænsede sig til de seneste ti år. Evalueringer af europæiske programmer er fremtrædende i mange lande, men evalueringer af universitetsforskningen og andre offentlige forskningsinstitutioner dominerer (Appendiks tabel 1). Initiativtagere til evalueringerne er hyppigst forskningsrådene og ministerierne (Appendiks tabel 2).

Men hvad bruger man primært evalueringer til i Europa, når de bruges?
(se Appendiks tabel 10)

Overvejende bruges evalueringer til en gennemgang af resultaterne defineret i snæver forstand!

Og gennemførelsen af evalueringer er ofte udtrykt allerede i kontrakterne (Appendiks tabel 3).

I hvilken grad bruger man evalueringer i udformningen af forskningspolitikken? Appendiks tabel 11 viser, at evalueringer har en indvirkning på forskningspolitikken i mange lande, men den hyppigste brug af evalueringer er påvirkning af ressourceallokeringen.

Målsætningen i de fleste lande er kvalitetskontrol (Appendiks tabel 4), hvilket for de fleste er den fundamentale brug af evalueringer.

Metoderne, der bruges i de europæiske evalueringer er oftest baseret på peer reviews, hvilket giver mening for mange i sammenhæng med ovennævnte, men også andre former for evalueringer benyttes (Appendiks tabel 7). Peer reviews er en almindeligt anerkendt form, som anvendes i de fleste lande, men det kan diskuteres om er den hensigtsmæssigt, hvis evalueringen skal bruges til fremadrettet forskningspolitik? Er der ikke en tilbøjelighed til at peers er konservative, i hvert fald når det drejer sig om tværvideenskabelige forskningsfelter? De er jo netop blevet "peers" fordi de er eksperter, som regel en status opnået indenfor et snævert område.

I det omfang forskningspolitikken omfatter brede samfundsmæssige spørgsmål, så er det særdeles relevant at tage den øgede opmærksomhed om samfundsmæssige aspekter op. Og den europæiske undersøgelse viser da også, at dette tema trænger sig på, således f.eks. i Finland. (vist i Appendiks tabel 4)

Mange evalueringer af offentlig forskning bliver ikke brugt! Og hvad værre er, de bliver ikke hørt, idet politiske beslutninger ofte træffes uden skelen til foreliggende evalueringer, således blev dette helt klart i Danmark i forløbet omkring de store ændringer i sektorforskningen. Og Danmark er næppe det eneste sted, hvor sådant foregår. Spørgsmålet må derfor stilles om ikke princippet om evalueringer i europæisk forskning er blevet et ritual til legitimering af investeringerne i offentlig forskning, til en hængende trussel overfor forskningsmiljøerne, idet de løbende kan bruges til kontrol? Men er det denne form for kontrol, der er den mest frugtbare?

Megen forskningspolitik og innovationspolitik bliver udformet uden skelen/hensynstagen til evalueringens resultater! Politisk ideologi dominerer forskningspolitikken såvel som megen anden politik og det nære europæiske samarbejde, som i disse år foregår inden for rammen af begrebet Det europæiske forskningsrum (ERA) styrer en række initiativer ikke kun på europæisk men også på nationalt plan.

Hvad kan vi lære af det?

Man kan spørge:

- Hvad kan man gøre for at gøre evalueringer brugbare?
- Hvad kan man gøre for at øge brugen af evalueringer i forskningspolitik?
- Eller måske: skal man øge brugen af evalueringer?

Ja til mål – gennemførelseskontrol! Som giver mulighed for at lære noget til næste gang! Hvad gik godt, hvad gik skidt og hvorfor.

Er det kun institutionen omkring evalueringerne, der skal etableres, således at evalueringer kan fungere optimalt også i forhold til forskningspolitik? I så fald er der noget vi skal have diskuteret på europæisk plan, og vi kan da godt starte her i nordisk regi.

Optimal brug af evalueringer i forskningspolitik, vil sige, at forskningspolitik skal basere sig på evalueringer? Er det overhovedet realistisk? Næppe, da det er politik! Er det ønskværdigt? Nej, det mener jeg ikke! Det betyder ikke, at jeg forkaster nødvendigheden af evalueringer; og det betyder ikke at jeg ikke mener, at der på europæisk plan skal investeres i udvikling af evalueringsmetoder, der er interkulturelt overførbare, for netop det sidste krav er i stigende grad nødvendigt, når man tænker på at i fremtiden vil en lang række evalueringer komme til at foregå inden for rammerne af det europæiske forskningsrum (se Appendiks tabel 12)

Evalueringer er oftest bagudskuende, og derfor ikke egnet til andet end institutions-relevanskontrol og strukturelevanskontrol! Fungerede institutionen, forskergruppen, miljøet til det de skulle lave, det de lovede i deres ansøgninger?

Konklusionen i en evaluering kan være, at der er leveret et solidt arbejde, men heller ikke mere! Men det er disse der ofte er vindere, de leverede det lovede, og dermed får vinderne de pæne karakterer.

Men evalueringer kan også afsløre at forskere og forskningsmiljøer ikke evnede at leve op til det lovede: Resultatet kaldes ofte "distanceblændere", de falder og de må falde, hvis ikke de evner at lære af det, de ikke evnede at gennemføre!

Visionære miljøer, hvor noget i forskningen lykkedes, mens andet må tages op senere, det er måske der forskningspolitikken skulle sætte ind!

Og dermed er vi tilbage til hvilken rolle evalueringer kan spille i innovationspolitik! Evalueringer kan være med til at finde forskningsmiljøer, der er innovative og dermed potentielt stærke grundlag for ny innovativ udvikling.

Bedre evalueringsmetoder, det arbejdes der på! Gennem nordisk såvel som europæiske netværk.

Formidle resultaterne bedre! De fleste evalueringsrapporter publiceres, men ikke alle! Publicerede evalueringsrapporter giver ikke blot de evaluerede, men også andre, mulighed for at lære af evalueringerne og de deri belyste aspekter.

Hvad med bestilleren af evalueringerne, opdragsgiverne? Kan man forpligte bestillerne til at se på resultaterne! Teoretisk betragtet kan en evaluering snildt gennemføres uden at den overhovedet får konsekvenser for den evaluerede/det evaluerede forskningsprojekt/ forskningsmiljø.

Desværre er evalueringer mange steder alene blevet et ritual, og evalueringer indgår nu som standardprocedure i mange forskningsmiljøer bl.a. jf. den nye danske universitetslov! Dermed ikke være sagt, at det alene bliver ritualer, det får tiden vise.

Opfølgningen på evalueringer bliver i de næste tiår interessant stof for forskere, der kigger nærmere på hvad der kommer ud af evalueringer, hvad bliver der foretaget af opfølgninger? "Assessing Assessments" er fortsat interessant stof, og ud fra forskningspolitiske idealovervejelser må det nødvendigvis forsat være sådan².

² *Assessing Assessments. European experiences*, Analyseinstitut for Forskning, Oktober 1999, <http://www.afsk.au.dk/ftp/assessment/assessment.pdf>

Behov for udvikling af evalueringsmetoder

Forskningsrådene har brug for evalueringer som opfølgning på deres bevillinger, og alene af den grund er der fortsat brug for at arbejde med udvikling af evalueringsmetoderne på nationalt plan og fortsat brug for at udveksle erfaringer og lære af "de andre".

I det omfang evalueringer bliver foretaget af "ad hoc" grupper, så er der stort behov for at udvikle evalueringsmetoderne, således at de systematisk giver mulighed for sammenligninger.

Politikerne har brug for evalueringer såfremt de vil lære om effekten og værdien af deres forskningspolitik, og især det i stigende grad udvidede samspil mellem national og europæisk forskningspolitik stiller ekstra store krav til evalueringsmetoderne. Hvordan evaluerer man netop samspilseffekten?

På europæisk plan, ikke mindst indenfor EU systemet er der i høj grad brug for fortsat samarbejde og læring omkring evalueringsmetoder, men der er også brug for fortsat diskussion omkring hvad man vil med den europæiske forskning. Den europæiske forskningspolitik kræver mere end traditionel evalueringsmetodik, idet den europæiske forskningspolitik, blandt andet de forskellige rammeprogrammer, i stigende grad bliver komplicerede med et udstrakt mønster af støtteformer og initiativer. Og med målsætninger, der lugger ud over de traditionelle med hovedvægten lagt på god forskning.

Indenfor det fjerde rammeprogram var der en udtalt målsætning, omkring forskning som middel til økonomisk vækst (henvisning til vores rapport fra evalueringen af det fjerde rammeprogram).

Det femte rammeprogram så i stigende grad på sociale aspekter, og det sjette ser bl.a. i stigende grad på samspil mellem forskning og samfund, hvilket netop er et perspektiv, der stiller særlige metodiske krav til evalueringer af effekterne af disse forskningspolitiske initiativer. Hvordan evaluerer man de samfundsmæssige konsekvenser? I den ovenfor refererede europæiske undersøgelse er netop dette aspekt af evalueringer et af de nye temaer, der kræver ny læring.

Tilbage til det overordnede spørgsmål:

Hvilken rolle spiller evalueringer i forskningspolitik?

Sammenfattende så er svaret, at evalueringer spiller en rolle i forskningspolitik, men at de ikke spiller den store rolle i forskningspolitik, idet megen forskningspolitik bestemmes af andet end informationer gennem evalueringer.

Der er brug for evalueringer, og den mulige rolle er stor, men det forudsætter at der udvikles evalueringsmodeller og metoder til makroevaluering, dvs. mere samfundsorienterede evalueringer. Aggregerede evalueringer kan til en vis grad anvendes og vil sandsynligvis komme på tale i europæisk forskningspolitik, men den store udfordring er de samfundsmæssige evalueringer, hvor der nødvendigvis må gå en tid førend sådanne igangsættes ligesom de er krævende mht. de aspekter og dermed den tid, der vil gå til at gennemføre sådanne.

Evalueringerne af de store rammeprogrammer vil i en aggregeret form danne baggrund for europæiske initiativer i årtier fremover. De store samfundsmæssige evalueringer lader vente

på sig, alene af den grund at de tager tid og de skal vente på en langtidseffekt, hvilket er et perspektiv, der ofte glemmes i evalueringer.

Udover problemet med det ofte manglende langtidsperspektiv er der problemerne med målinger af spredningen af viden, den såkaldte diffusion af ny viden, som er en særdeles relevant evalueringsdimension, når der er tale om at man (fra bestillerside) i stigende grad ønsker at opnå og dermed måle "societal impact".

Vidensspredningen fra offentlig forskning tillægges meget stor betydning af erhvervslivet, såfremt denne viden på den ene eller anden måde bliver gjort tilgængelig for erhvervslivet og for samfundet generelt, derfor et øget behov for hvad der kan kaldes en evaluering af den indirekte effekt af offentlig forskning. Det private erhvervsliv i Danmark (jf. undersøgelser fra AFSK, senest 2003/5) tillægger viden indsamlet gennem offentlig forskning meget stor betydning uanset om denne viden erhverves gennem ansættelse af vidende personer med forskningserfaring fra offentlige forskningsinstitutioner eller om man opnår denne viden gennem uformelle, sociale kontakter (hvilket straks er meget vanskeligere at måle) eller gennem kontakt ved møder på konferencer, seminarer etc.. De traditionelle mål for et projekts spredning omfatter som oftest rapporter og publikationer, men de mål, der indgår i evalueringer omfatter sjældent andre former for vidensspredning, hvor specielt de mere uformelle ikke er umiddelbart målelige med mindre, der i evalueringer indgår interviews med potentielt alle, der kan have haft glæde af den i den offentlige forskning/det konkrete projekt eller program har haft kontakt med den indhøstede nye viden. Netop den mere sociale vidensspredning har det traditionelt ikke været praksis at inddrage i evalueringsprojekter.

Der er fortsat behov for at udvikle evalueringsmetoder, og det må gøres med bevidsthed om den ramme som evalueringer kommer til at indgå i. Der er stigende interesse i forskningens sociale "velfærdsfordele", ikke kun i målinger af de økonomiske effekter.

Appendiks

Results from a survey: “The use of evaluations in Europe”

Data collected by:

Per Stig Lauridsen and Karen Siune

The Danish institute for Studies in Research and Research Policy

October-December 2002.

Prepared for the European RTD Evaluation Network Meeting 27th-28th November, Denmark.

Tables:

Table 1: Percentage breakdowns of evaluations related to public R&D

Table 2: The initiators of R&D evaluations

Table 3: The relative weight of different types of contexts for evaluations of R&D

Table 4: The reasons for ad hoc initiatives

Table 5: The evaluators of public R&D

Table 6: Types of ad hoc groups, set up for the specific task

Table 7: The methods used in the majority of evaluations of R&D

Table 8: The availability of the evaluation reports to the public in general

Table 9: The formats in which the evaluation reports are available to the public in general

Table 10: The typical consequences for the evaluated unit

Table 11: The uses for the majority of evaluations (macro level)

Table 12: The lessons learned in general of R&D evaluations

Table 1: Percentage breakdowns of evaluations related to public R&D

	- 25%	26 - 50%	51 - 75%	76 - 100%	Not relevant
Evaluations of R&D at universities	Au, Be, Bu, DK, Fi, Fr, Sp	Cz, Ge, Gr, Ir, No, PL, UK	Es, Hu, Lv	Lt, NL, Sk, Si	
Evaluations of R&D at other types of public research institutions	Be, Cz, Fi, Gr, Ir, Sp, Se	Au, DK, Ge, No, PL, UK	Bu, Es, Fr, Lv	Hu, Lt, NL, Sk, Si	
Evaluations of national programmes	Be, DK, Fr, No, PL, Sk, Sp	Au, Se, UK	Cz, Es, Fi, Ge, Gr, Ir	Hu, Lv, Lt, NL, Si	
Evaluations of European programmes	Au, Be, DK, Fi, Fr, Ir, Lt, No, PL, Sk, Sp, Se, UK		Es, Ge, Gr, Hu	Lv	Cz, NL
Other types of evaluations	Au, Fi, Gr, Lt, No, Se	Sk, Sp		Ge	Cz, Hu

The abbreviations used in the table - and in the tables below - are: Au: Austria, Be: Belgium, Bu: Bulgaria, Cz: Czech Republic, DK: Denmark, Es: Estonia, Fi: Finland, Fr: France, Ge: Germany, Gr: Greece, Hu: Hungary, Ir: Ireland, Lv: Latvia, Lt: Lithuania, NL: Netherlands, No: Norway, PL: Poland, Sk: Slovakia, Si: Slovenia, Sp: Spain, Se: Sweden, UK: United Kingdom.

Table 2: The initiators of R&D evaluations

	- 25%	26 - 50%	51 - 75%	76 - 100%	Not relevant
Ministry	Bu, Cz, Fi, Fr, NL, No, Sp, Se	Be, DK, Ge	Au, Hu, Ir, PL, Sk	Es, Gr, Lv, Lt, Si	
University	Au, DK, Fi, Ge, Hu, Lt	Si, Sp	Cz, Gr, NL	Sk	Se
Research councils	Au, Be, Cz, Ge, Ir, Lt	DK, NL, Se	Bu, PL, Si	Es, Fr, Lv, No, Sk, UK	Gr, Hu, Sp
EU	Au, Be, Ge, Ir, Lt	Gr	Hu		Cz, Sp, Se, UK
The unit for evaluation decides internally	Lt, PL, Si, Sp	Gr, Ir	Bu, Fi	Cz	Hu, Se
Other agents - actors	Au, Fi, Ge, Lt, Si, UK	Se	Hu		Cz, Gr, Sp

Table 3: The relative weight of different types of contexts for evaluations of R&D

	- 25%	26 - 50%	51 - 75%	76 - 100%	Not relevant
Part of a routine, regular intervals	Au, Be, Cz, Fi, Ir, Sp	Ge, Hu, UK	Bu, Gr, PL, Se	Es, Fr, Lv, Lt, NL, No, Sk, Si	
Part of a contract, known to take place from the beginning of the activity	Au, Be, Bu, Fr, Ge, Ir, Lt, NL, No, Se	DK, Gr	Hu, UK	Cz, Fi, Si	Sp
Ad hoc	Es, Fi, Fr, Hu, Lv, Lt, No, PL, Si, Se, UK	Sp	Au, Be, Bu, Ge	Gr, Ir	Cz, NL

Table 4: The reasons for ad hoc initiatives

	Rank					
	1	2	3	4	5	6
To measure institutional efficiency	Bu, Hu	Es, Gr, Ir, Lv, Lt, No, PL, Si, Sp	Au, Fi, Ge, NL, Se			
To measure quality of research	Be, Es, Fr, Lv, Lt, NL, No, PL, Sk, Si, Sp	Au, Bu, Fi, Ge, Hu, Se	Gr, Ir			
To measure societal relevance of research	Se	Be, NL	Lt, Si, Sp	Ge, PL		
To measure cost evaluations	Gr		PL	Si		
To measure socio-economic/ societal impact of R&D	Fi, Ge		Es		Lt	
Other reasons	Au, Ir		Bu	Lt		

Table 5: The evaluators of public R&D

	Rank			
	1	2	3	4
Ad hoc groups, set up for the specific task	Be, Bu, Cz, DK, Es, Ge, Gr, Hu, Lv, NL, No, PL, Sk, Si, Sp, Se, UK	Au, Fi, Lt		
Specific public institutions	Au, Fr, Ir, Lt	Ge, Gr, Hu, Lv, PL, Sp		
Private evaluation contractors	Fi	Be, Bu, Es, Ir, Si, Se, UK	Au, Ge, Gr	
Others			Bu, Sp	

Table 6: Types of ad hoc groups, set up for the specific task

	Rank		
	1	2	3
Purely international	Es, NL, Se	Lt	Lv
Purely national	Gr, Hu, Lv, Lt, Sp, UK	Cz, Se	
Mixed	Cz, DK, Ge, No	Es, Gr, Lv, NL, Sp	Lt

Information about the types of ad hoc groups used as evaluators of public R&D was only obtained from 13 of the 20 countries that responded that they do make use of ad hoc groups as evaluators.

Table 7: The methods used in the majority of evaluations of R&D

	Ranking								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Survey descriptions	Au, Gr, Sk	Ge, Hu, PL, Si, Sp	NL	Fi		Bu			
Peer review	Be, Bu, Cz, DK, Es, Fr, Ge, Hu, Lv, NL, No, PL, Si, Sp, Se	Au, Gr	Fi, UK	Lt					
Bibliometric analysis in form of publication analyses	Lt, UK	Be, Cz, Es, Lv	Si	Bu, Hu, No	DK, Ge		Au		
Bibliometric analysis in form of citation analyses		NL, UK	Be, Cz, Es, Hu, Lv, Lt, Si		Bu			Au	
Users evaluations	Fi	Se	Au, No	Cz, DK, Gr, NL, UK		Ge, Si			
Historical evaluation					UK				Au
Activity evaluation		DK, Fr, Lt	Bu, Sp	Be	Au	Si			
Capacity evaluation		Bu, Fi	Ge		Hu, Si	Au, UK			
Management evaluation		No	DK, Gr, Se	Au, Ge	Be, Fi	Hu			

Ireland uses: 1. Structured interviews with programme participants, administrators and funders. 2. Analysis of already available data on programmes. 3. Postal or telephone questionnaires. 4. Comparisons with similar programmes in other countries. 5. Peer reviews. 6. Bibliometrics (with main emphasis on citation analysis).

Table 8: The availability of the evaluation reports to the public in general

All of the evaluation reports are available	DK, Es, Fi, No
Most of the evaluation reports are available	Ge, Gr, Hu, Ir, Lv, Lt, NL, Sk, Se, UK
Some of the evaluation reports are available	Au, Be, Bu, Cz, Fr
None of the evaluation reports are available	PL, Si, Sp

Table 9: The formats in which the evaluation reports are available to the public in general

Full text, in the national language	Cz, Ge, Gr, Lt, No, Se
Full text, in English	Cz, DK, Es, NL, No, Se, UK
Summary, in the national language	Es, Gr, Lv, Lt
Summary, in English	Cz, DK, Hu, No, Se

Information about the formats in which the evaluation reports are available to the public was only obtained from 12 of the 19 countries that responded that some, most or all of their evaluation reports are available to the public.

Table 10: The typical consequences for the evaluated unit

	Rank						
	1	2	3	4	5	6	7
Allocation of resources	Be, Cz, Es, Lv, Lt, PL, Sk, Si, Se, UK	Bu, Gr	DK, Fr, Hu, No, Sp	Ge, NL	Au, Ir		
Determining the future of the evaluated unit	Bu, Fr, Hu	DK, Es, Lt, PL, Si, Se, UK	Ge, Ir, Lv, NL	Cz, No	Gr	Au	
Ongoing control	DK, NL	Fr, Hu, Lv	Si	Au, Gr, Ir, Sp	Lt		
Adapting organization structure	No	Ge, Sp	Bu, Cz, Es, Gr, Lt		Si		Au
Adapting content/work programme	Fi, Ge, Gr, Sp	Ir	Au, Se, UK			Lt	
Changes in research design		Au, Cz, Fi, NL, No		Bu, Lt, Si, Se		Gr	
Other	Au, Ir						

Table 11: The uses for the majority of evaluations (macro-level)

	Rank						
	1	2	3	4	5	6	7
Changes in the administrative legislation		Lt	Cz, Si	Au, Sp	Gr		
Change in the rules concerning the structure of appointments		Si	Fi	Gr, Hu, Lt	Au		
Changes in policy	Cz, Fi, NL, Sk, Sp	Bu, DK, Hu	Au, Es, Ge, Gr, UK	Ir, Si, Se	Lt		
Changes in allocation of resources	Be, Bu, DK, Gr, Lv, Lt, Si, UK	Cz, Es, Ge, NL, No, Se	Ir, Sp		Hu	Au	
Change in planning and budgeting	Es, Ge, Hu, No	Au, Fi, Gr, Ir, Lv, PL, UK	Lt, Se	Cz	Si, Sp		
Not used	Au, Fr, PL	Sp	Hu		Ir	Gr	
Other	Ir, Se						

Table 12: The lessons learned in general of R&D evaluations

Better evaluation methodologies must be created	Be, Cz, Es, Fi, Ir, Lt, PL, Si, Se, UK
More issues must be included in evaluations	Bu, DK, Fr, Lt, NL, Se, UK
The existing evaluation methods are adequate	Es, Ir, Sk
Coordination and systematisation	Au, Bu, Cz, DK, Es, Fi, Ge, Gr, Ir, Lv, NL, PL, Sk, Sp
Others	Au, Cz, Es, Ge, Gr, Hu, Lv, Lt, NL, No, Se